

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010296
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010296.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti odsúdenému H. L., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej, trvale bytom F., B. W. č. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre dvojnásobný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2014, prejednal sťažnosť odsúdeného H. L. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3Nt/14/2014 zo dňa 13. augusta 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného H. L. zamietá, pretože nie je dôvodná,

odôvodnenie:

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/12/2014, zo dňa 30.01.2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/12/2014 zo dňa 17.02.2014 bol obžalovaný H. L. uznaný vinným bodoch 1) a 2) z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr.zák., za čo mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h/ a § 38 ods. 4 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený H. L. podal na Okresný súd Prievidza dňa 04. júna 2014 návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 399 ods. 2 Tr.por. rozhodnuté tak, že návrh odsúdeného H. L. o povolenie obnovy konania zo dňa 02.06.2014, doručený Okresnému súdu Prievidza dňa 04.06.2014 vo vyššie uvedenej trestnej veci sa zamietá ako nedôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť bez uvedenia dôvodov odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí pred okresným súdom ihneď po vyhlásení uznesenia a ktorú však do rozhodnutia krajského súdu o nej bližšie dodatočne neodôvodnil sám a ani prostredníctvom obhajcu. Prokurátorka, prítomná na verejnom zasadnutí, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdala práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí dňa 06. októbra 2014 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr.por. na verejnom

zasadnutí. Na tomto verejnom zasadnutí mal možnosť odsúdený v prítomnosti aj svojho obhajcu vyjadriť sa k svojmu návrhu, vrátane práva prednesenia konečného návrhu.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr.por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

S poukazom na citované, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo v pôvodnom konaní neznáme nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd považuje za potrebné ďalej poukázať na to, že odsúdený svoj návrh na obnovu konania odôvodňoval tým, že nemal možnosť sa riadne obhajovať alebo dať sa zastupovať, lebo v čase trestného stíhania sa nachádzal v Českej republike, že nemal možnosť „podať odvolanie“ proti odsudzujúcemu rozhodnutiu, lebo toto rozhodnutie mu bolo doručené cca 3 dni pred určeným termínom nástupu do výkonu trestu (19.05.2014). Keďže mal málo času na dostavenie sa „na SK“ a následné vybavenie si osobných vecí, na túto lehotu zabudol, a preto žiada o obnovu konania. Ďalej namietal, že sa pojednávalo v jeho neprítomnosti v rozpore s článkom 46 ods. 1, prvá veta „Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (č. 209/1992 Zb.)“.

Ako vyplýva z uvedeného obsahu návrhu odsúdeného na obnovu konania, odsúdený v ňom nenamietal správnosť skutkových okolností prípadu, uvedených v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/12/2014, zo dňa 30.01.2014, ale namietal porušenie svojich práv riadne sa obhajovať v trestnom konaní (nemožnosť sa obhajovať v konaní, ani dať sa zastupovať, rozhodnutie vo veci bez jeho prítomnosti a doručenie odsudzujúceho rozhodnutia 3 dni pred určeným termínom nástupu do výkonu trestu). S poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu súdu) možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, odsúdeným uplatnené dôvody v návrhu na obnovu konania by v prípade ich oprávnenosti mohli viesť k zrušeniu právoplatného rozhodnutia súdu len v konaní o dovolaní a nie v konaní o obnove konania. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý je predmetom tohto konania, neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by podľa § 394 Tr. por. mohli byť zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania.

Nad rámec uvedeného, krajský súd považuje za potrebné dodať, že tvrdenie odsúdeného v návrhu o doručení trestného rozkazu tri dni pred nariadeným termínom nástupu trestu (19.05.2014), nemajú oporu v spisovom materiáli. V spise sa nachádza doručka s vlastnoručným podpisom odsúdeného, ktorá preukazuje, že trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/12/2014 zo dňa 30.01.2014 bol odsúdenému doručený prostredníctvom pošty už dňa 14. marca 2014, pričom trestný rozkaz v súlade s ustanovením § 355 ods. 1 Tr. por. obsahoval poučenie o možnosti podať proti nemu odpor v lehote 8 dní. V súvislosti s namietanou nemožnosťou obhajovať sa, krajský súd poukazuje na to, že podľa obsahu spisového materiálu, týkajúceho sa pôvodného konania, odsúdený bol v rámci vyluču

v prípravnom konaní dňa 18.06.2013 poučený, okrem iného, aj o jeho právach na obhajobu v trestnom stíhaní, vrátane poučenia o práve zvoliť si obhajcu v jeho trestnom stíhaní a o účinnej l'útosti podľa § 86 Trestného zákona. Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, že súd rozhodol bez jeho prítomnosti, takýto postup samosudcu v zmysle s čl. 46 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky zakotvuje ustanovenie § 353 ods. 1 Tr. por., ktoré oprávňuje samosudcu vydať trestný rozkaz bez prejednávania veci na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.